

Od: [REDACTED]
Komu: epodatehna@ochrance.cz
Kopie:
Datum: 21.12.2022 6:57:26
Předmět: FW: [REDACTED]

Ahoj, prosím zaevidovat jako doplnění ke sp. zn. [REDACTED]
Díky T.

Kancelář veřejného ochránce práv
Údolní 39, 602 00 Brno
+420 542 542 325
nemcovacaslavska@ochrance.cz
www.ochrance.cz | [Facebook](#) | [Twitter](#)

Tento e-mail může obsahovat důvěrné informace chráněné zákonem. Pokud nejste oprávněným příjemcem, oznamte to prosím odesílateli a pak e-mail smažte. Jakékoliv neoprávněné kopírování, zveřejnění nebo šíření je přísně zakázáno. Kancelář veřejného ochránce práv zpracovává Vaše osobní údaje za podmínek popsanych na svých webových stránkách <https://www.ochrance.cz/provoz/gdpr-a-ochrana-osobnich-udaju/>

This e-mail may contain confidential/legal privileged information. If you are not the intended recipient, please notify the sender immediately and delete this e-mail. Any unauthorized copy, disclosure or distribution is strictly forbidden. Office of the Public Defender of Rights process your personal data under the conditions described in details on our website <https://www.ochrance.cz/en/provoz/gdpr-a-ochrana-osobnich-udaju/>

Od: [REDACTED]
Odesláno: 20. prosince 2022 18:14
Komu: [REDACTED]
Kopie: [REDACTED]
Předmět: [REDACTED]

Vážená paní doktorko,

v návaznosti na obsah přípisu zdejšího útvaru ze dne 27. 6. 2022, č. j. MSP-16/2022-OINS-ORIO/20, jakož i na obsah navazujícího telefonického hovoru, si Vás tímto dovoluji informovat o výsledku výkonu státního dohledu ve věci (ne)vyplacení zbývající části výtěžku dražby (tj. částky ve výši 921 196 Kč) insolvenčním správcem [REDACTED] (dále jen „*insolvenční správce*“), v řízení sp. zn. KSPH 39 INS 15271/2012, stěžovatel [REDACTED] (dále jen „*stěžovatel*“) [uvedenou částku insolvenční správce odmítá vyplatit, když ji měl jednostranně započíst proti nároku stěžovatele na vrácení výtěžku (pravomocně zneplatněné) dražby ze dne 13. 3. 2013 z důvodu předání části vydraženého majetku stěžovatelem].

Po provedeném šetření **nebylo ve shora uvedeném postupu insolvenčního správce shledáno pochybení**, jež by odůvodňovalo aplikaci § 36b odst. 1 písm. i) zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích.

Odůvodnění:

Podle § 2991 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (nový) (dále jen „*NOZ*“), „*bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadá, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám*“.

Podle § 2993 NOZ „*plnila-li strana, aniž tu byl platný závazek, má právo na vrácení toho, co plnila. Plnily-li obě strany, může každá ze stran požadovat, aby jí druhá strana vydala, co získala; právo druhé strany namítnout vzájemné plnění tím není dotčeno. To platí i v případě, byl-li závazek zrušen*“.

Podle § 2999 odst. 1 NOZ „*není-li vydání předmětu bezdůvodného obohacení dobře možné, má ochuzený právo na peněžitou náhradu ve výši obvyklé ceny. Bylo-li plněno na základě neplatného nebo zrušeného právního jednání, právo na peněžitou náhradu však nevznikne v rozsahu, v jakém se to přičítá účelu pravidla vylučujícího platnost právního jednání*“.

V posuzovaném případě pak došlo k situaci, kdy část nemovitého majetku (předmětu bezdůvodného obohacení) nebylo možno vydat *in natura*, když tuto stěžovatel (v mezidobí) již zcizil [a zároveň nešlo o případ, ve kterém by se ochuzenému (insolvenčnímu správci) poskytovala náhrada ve výši sjednané úplaty podle § 2999 odst. 2 NOZ]. Insolvenční správce tak (dle názoru zdejšího útvaru) správně přistoupil k vyčíslení peněžité náhrady dle ceny obvyklé ve smyslu § 2999 odst. 1 NOZ, když za tímto účelem nechal vyhotovit znalecký posudek.

Vzhledem ke skutečnosti, že došlo k aplikaci § 2999 odst. 1 NOZ tak (dle názoru zdejšího úřadu) došlo k situaci, kdy měl insolvenční správce (zastupující MP dlužníka ve shora uvedeném řízení) a stěžovatel vůči sobě navzájem pohledávky, jejichž plnění bylo téhož druhu (peněžité).

Podle § 1982 odst. 1 NOZ „*dluželi-li si strany vzájemně plnění stejného druhu, může každá z nich prohlásit vůči druhé straně, že svoji pohledávku započítává proti pohledávce druhé strany. K započtení lze přistoupit, jakmile straně vznikne právo požadovat uspokojení vlastní pohledávky a plnit svůj vlastní dluh*“.

Podle § 1987 odst. 1 NOZ lze započíst pouze pohledávky, které lze uplatnit před soudem a nejsou nejisté nebo neurčité (k tomu srov. výklad k § 1987 NOZ). Další podmínkou je vzájemnost pohledávek, přičemž pohledávky jsou vzájemné, pokud věřitel jedné pohledávky je zároveň dlužníkem druhé pohledávky a naopak. Konečně nesmí být započtení vzájemných pohledávek (i kdyby byly vzájemné a téhož druhu) zákonem zakázáno (k tomu srov. výklad k § 1988 NOZ).

K zániku závazku započtením (kompenzací) dochází předně tehdy, pokud se strany závazkového právního vztahu dohodnou na tom, že si vyrovnají vzájemné pohledávky (za předpokladu, že pohledávky subjektů závazkového vztahu jsou vzájemné). Avšak každá ze stran závazkového vztahu v situaci, kdy věřitel jedné pohledávky je zároveň dlužníkem druhé pohledávky a naopak, **může také prohlásit vůči druhé straně, že svou pohledávku započítává proti její, neboli dosáhnout započtení jednostranným právním jednáním** (adresovaným druhé straně). K jednostrannému započtení lze pak přistoupit, jakmile straně vznikne právo požadovat uspokojení vlastní pohledávky.

Na základě shora uvedeného (v kontextu informací, jimiž zdejší útvár k dnešnímu dni disponuje) se tak nejeví, že by insolvenční správce provedením dotčeného úkonu (jednostranného započtení) pochybil (tj. započtení provedl v přímém rozporu s NOZ) a postupoval tak v rozporu s § 36 odst. 1 insolvenčního zákona (tj. nikoliv svědomitě a s odbornou péčí). Nadto nelze přehlédnout, že tímto postupem (započtením pohledávky) insolvenční správce [právě v souladu s § 5 písm. a) ve spojení s § 36 odst. 1 insolvenčního zákona] chránil účastníky předmětného insolvenčního řízení (dlužníka a jeho věřitele) před jejich nespravedlivým poškozením, když v případě vyplacení celé částky k rukám stěžovatele (resp. rovnou k rukám oprávněného prostřednictvím soudního exekutora na základě vydaných exekučních příkazů) by s největší pravděpodobností došlo k nenávratnému poškození majetkové podstaty (stěžovatel je dlužníkem s vícečetnými exekucemi, což by případné vymožení předmětné plnění do MP dlužníka značně komplikovalo, ne-li zcela znemožnilo). Je rovněž nutno akcentovat, že ohledně (ne)vyplacení této částky se vede (na základě žaloby na vydání bezdůvodného obohacení ze dne 17. 7. 2020, podané proti insolvenčnímu správci stěžovatelem), *soudní spor pod sp. zn. 15 C 232/2020*, přičemž insolvenční správce již avizoval, že bude-li mu (případně) povinnost vydat předmětné finanční prostředky stěžovateli soudem, učiní tak bezodkladně.

V případě jakýchkoliv dotazů se na mě neváhejte obrátit.

S pozdravem

odbor insolvenční a soudních znalců

Ministerstvo spravedlnosti ČR
Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

